

for Folkekirken er jo en saadan, at man maatte vente den Opposition, han har reist. Derimod kan jeg mindre forstaae det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg). Det er ganske vist, at her ikke foreligger nogen fuldstændig Plan, men det er ogsaa vist, at man i flere Aar har gjort Anstrengelser og vedblivende har arbeidet paa at tilfredsstille den Trang, der i saa Henseende er tilstede i denne Deel af Kjøbenhavn. At man ikke har kunnet knytte sig til en bestemt Grund, ligger ganske simpelt deri, at man ikke har kunnet raade over Statens Grund, forinden Regjeringen og Rigsdagen vare enige om, hvor man vilde afstaae Grunden. Nu stiller Sagen sig saaledes, at der ganske vist har været forskjellige Meininger blandt de Mænd, som have ønsket at opføre en Kirke, og navnlig i Henseende til det Spørgsmaal, om man skulde opføre to mindre Capeller eller en større Kirke. Det har været Stridsspørgsmaalet, men Alle have været enige om, at man maatte ønske at arbejde for Opførelsen af en Kirke. Det er netop derfor, at Udvalgets Fleertal tilraader at give Regjeringen fuldkommen frie Hænder i den Henseende, saa den kan overveie alle Forhold og navnlig spørge de kirkelige Myndigheder, forinden endelig Beslutning tages, og derefter bestemme, om man skulde give denne Grund paa to Steder eller paa eet Sted, ialt 6000 Qvadratalen. Jeg kan oplyse, at naagtet man ikke har nogen Grund, og naagtet det staaer svævende i det Uvisse, hvorvidt Staten vil give sit Minde til, at en saadan Grund afstaaes, have, som jeg erfarer, private Mænd i de sidste Dage tegnet sig for 8000 Rd., førend der er udgaaet nogen Opfordring i saa Henseende, hvilken man ikke har villet udstede, førend man havde Sikkerhed for at faae en Grund. Dette synes mig er et talende Vidnesbyrd om, at der er en stærk Interessee i saa Henseende. Naar altsaa Regjeringen faaer fuldstændig fri Haand, naar Finantsministeren først kan høre de kirkelige Myndigheder om Spørgsmaalet, naar derefter de Mænd, som interessere sig for Sagen faae Leilighed til at tage Beslutning, om det skal være 2 eller 1 Kirke, hvad skal faa afholde os fra at tage Beslutning i den Henseende? Det skulde da være, at det, som det

ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) sagde, var et for stort Offer fra Statens Side. Men naar han regnede en Qvadratalen til 6 Rd., troer jeg rigtignok, han regnede altfor høit. Kan han faae 3 Rd. pr. Qvadratalen, troer jeg, det er en god Priis. Paa nogle Steder kan der vel faaes en højere Priis, men Staten vil vel ikke afgive Grunden der, hvor den er meest kostbar og værdifuld. Jeg troer saaledes, at 36,000 Rd. er en overmaade flot Beregning. Jeg seer saaledes ikke Andet, end at, naar vi følge denne Regel, som vi ellers altid følge, hvor der er saa stor og levende Interessee for et privat Foretagende, kunne vi ikke her holde os tilbage ligeoverfor et forholdsviis temmelig lille Beløb. Jeg kalder det lille, fordi vi i lignende Tilfælde ellers oftere ere komne op til at give det Halve af Anlægssummen, medens det her vil reducere sig til langt Mindre, nemlig til en Femtedeel eller en Fjerdedeel af det hele Beløb.

Jeg skal, som sagt, tilraade, at man gaaer ind paa Forslaget, og navnlig af den Grund, at jeg troer, at der nu er saa stor Interessee derfor, og at det vilde være rigtigt at benytte denne Interessee, naar man har den Mening — som jeg troer at det ærede Medlem tilfulde deler med Fleertallet —, at det vilde være ønskeligt at kunne staffe den talrige og fattige Befolkning — som nu har megen Besvær med at komme i den Kirke, hvortil den hører —, en Kirke i Nærheden, hvilket vil være af stor Betydning for den. Jeg kan ikke nægte, at jeg personlig er mere stemt for 2 smaa end for 1 stor Kirke, dog mener jeg, at man kan overlade til de Mænd, der have henvendt sig til os, at bestemme, hvad de ville foretrække.

Krigsministeren: Jeg skal tillade mig nogle Bemærkninger med Hensyn til Forslagene under Nr. 2, 4, 5, 6 og 7, som vedrøre Krigsministeriet. Hvad Forslaget under Nr. 2 angaaer, som gaaer ud paa, at en opsamlet Capital af henved 15,000 Rd., opsamlet af afskillige Veie, men tildeels dog af Kenterne af Regatcapitaler, skulde indbrages og oversføres til Reservecapitalen, og som følge deraf de aarlige Renter for Fremtiden tilfalde Statskassen,